Gods Grote Gave

Lezen: 1 Johannes 4:7-21

Tekst: 1 Johannes 4: 9

Zingen:
Ps. 100: 3, 4
Ps. 75: 1
Lofzang van Maria: 3, 7
Ps. 145: 2
Ps. 106: 26

Geliefde gemeente, zo rond de kerstdagen is het voor velen een gewoonte om elkaar een geschenk te geven. Dat is in de wereld zo, maar is ook in onze gezinnen niet vreemd. Immers, velen van ons krijgen, als we een werkgever hebben, een kerstgeschenk of een kerstpakket als blijk van waardering voor het geleverde werk. Of een leverancier schenkt iets aan een klant als uiting van de prettige samenwerking in het afgelopen jaar. Maar in principe hebben Kerst en het elkaar geschenken geven niet zoveel met elkaar te maken. Met Kerst gaat het om die ene grote Gave, de Gave die God geschonken heeft uit de hemel: de openbaring van Gods liefde in een verloren wereld. Dat is Kerst. Daarvan mochten we gisteren horen en ook vanmorgen weer. Daarom zetten we als thema boven de preek van vanmorgen: ***Gods Grote Gave*.**

We letten op drie gedachten:

1. Allereerst op de bron waaruit die Gave voortkomt.
2. Ten tweede op het Geschenk, de Gave zelf.
3. En tenslotte op het doel waartoe die Gave gegeven is.

1. De Bron van Gods Grote Gave

Johannes, jonge mensen, wij kennen Johannes als de apostel der liefde. Dat zijn we vanmorgen natuurlijk tegengekomen toen de ouderling het ons voorlas. Vlak voor de tekst staan die bekende woorden, die je soms langs de weg ziet staan met grote letters: *God is liefde*. Als het zo daar staat, is dat wel eenzijdig. Er hoort meer bij, en precies dat is ook zo. Van Johannes weten we dat hij gezien en benoemd wordt als de apostel der liefde. Hij zegt het heel sterk: *God is liefde*. Dat zijn woorden die bij ons misschien heel normaal klinken, maar het zijn hele diepe woorden. Er staat namelijk niet dat God liefdevol is. Er staat ook niet dat God liefderijk is. Nee, er staat: *God is liefde*. Dat is het wezen van God. Hij is liefde. Dat betekent dat God van eeuwigheid tot eeuwigheid een en al liefde is. Hij is de bron van liefde.

Wat liefde is, weten wij wel een klein beetje. Kijk eens naast je in de bank. Als er niemand naast je zit, denk dan na: wie hebben we lief? Liefde komt openbaar wanneer mensen elkaar liefhebben. Mensen onderling kunnen elkaar liefhebben. Maar als we het vanmorgen horen over Gods liefde, dan is de liefde die tussen mensen bestaat, in de hoogste mate van liefde, slechts een hele zwakke afschaduwing van de liefde van God.

Als we het hebben over liefde vanmorgen en over de liefde van God, wil ik dit nog zeggen: waarin komt liefde tot uiting? Ik denk aan een jongen die verliefd is op een meisje, misschien verkering

heeft of verloofd is, en haar hartelijk liefheeft. Hoe laat die jongen, hoe laat dat meisje dat zien? Door zijn gedrag, door zijn daden en door zijn woorden. Liefde wil zich laten blijken. Liefde wil zich uiten. Zoals een man zijn vrouw liefheeft en dat uit door af en toe een bosje bloemen voor haar te kopen om te laten zien: ik hou van je, ik heb je lief. Zo doen we dat tussen mensen onderling. Zo doet God dat ook. Gods liefde gaat uit naar mensen. Gods liefde gaat uit naar Zijn verloren schepsel. God heeft de wereld lief en om dat te tonen geeft God de wereld een Geschenk. Vanuit de liefdebron van God wordt het ons gegeven: *Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld*.

Jongens en meisjes, wat is openbaren? Dat zijn moeilijke woorden. Openbaren betekent bekendmaken, laten merken, laten blijken. Denk maar aan een onthulling van een monument of een schilderij. Een ogenblik hangt daar een laken voor, en de burgemeester of de koning komt om het monument te onthullen. Dan wordt aan een touwtje getrokken, het laken valt weg en het is geopenbaard, bekendgemaakt. Wel, zo maakt God Zijn liefde jegens ons bekend, door het te laten blijken in de zending van Zijn Zoon als mens in deze wereld. Met Kerst onthult God, in de gave van Zijn eniggeboren Zoon, de Gave uit de hemel.

Geliefde gemeente, de zending van Zijn Zoon is niet slechts een blijk van Zijn liefde. Nee, de zending van de Zoon in deze wereld is de volkomen openbaring van Zijn eeuwige en vrijwillige liefde: *Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard*. Johannes zegt het in zijn evangelie met die bekende woorden uit Johannes 3 vers 16: *Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft*. In de Heere Jezus Christus ontsluit God de bron van Zijn liefde. In de Heere Jezus Christus zet God Zijn eeuwige liefde, Zijn eeuwige welbehagen, om in daden. Hij laat het zien: *Ik heb u lief met een eeuwige liefde*.

Gods liefde wordt duidelijk met Kerst. Hij openbaart Zijn liefde in de donkere, liefdeloze, koude, vijandige wereld waarin in de Bethlehemstal een Kind vanuit de hemel neergelegd wordt. God openbaart Zijn liefde in de velden van Efratha, daar waar herders, ruige herders, de boodschap verkondigd krijgen. Misschien is er gisteren wel bij stilgestaan: *Ik verkondig u grote blijdschap*. Gemeente, heeft dat ons hart verbroken, die persoonlijke boodschap? Ja, dat klonk eeuwen geleden in de velden van Efratha, in de oren van die herders: *Ik verkondig u grote blijdschap*. Maar gemeente, mag dat in onze oren ook klinken? *Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard*. In de stal van Bethlehem, in de velden van Efratha, bij het zingen van de engelen: *Ere zij God in de hoogste hemelen, vrede op aarde, in de mensen een welbehagen*.

Geliefde gemeente, met Kerst haalt God Zijn liefde uit de verborgenheid tevoorschijn. O, het was 400 jaar donker geweest, geen profetie, geen woordverkondiging, zo donker, zo duister. Misschien ziet u juist daar het beeld van uw eigen hart: zo dood, zo dood. Onmogelijk om daar nog zelf leven in op te wekken. Dat is waar. Helaas is dat ons beeld geworden na de val. Maar: *Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard*. God gaat uit de duisternis het licht geven. De verborgenheid van de godzaligheid wordt ons geopenbaard, opnieuw geopenbaard.

Nu zou je kunnen zeggen: als dat nou dankzij mensen was… Als werknemer kun je zeggen: nou, ik heb toch goed mijn best gedaan, ik heb misschien wel een kerstpakket verdiend. Zo zou je kunnen denken. Maar kunnen wij dat nou ook zeggen vanmorgen ten opzichte van de liefde Gods? Wat hebben we verdiend? Wat heeft deze wereld verdiend, heeft Nederland verdiend? Hebben de Christelijk Gereformeerde Kerken verdiend dat de liefde Gods jegens hen geopenbaard wordt? Nee, dat is niet dankzij ons gedrag. Het is ook niet dankzij mijn liefde tot God. Nee, het is ondanks ons gedrag. Komt God toch met Zijn liefde uit Zijn hart. Gods liefde vloeit voort uit Zijn eeuwig welbehagen. Het is Zijn eigen, Zijn vrije wil geweest om de liefde bekend te maken aan ons,

verloren zondaren. Wat een genade, wat een barmhartigheid, wat een ontferming. Wat een wonder.

Kunt u het begrijpen? Mensen die het met zichzelf goed getroffen hebben, die kunnen er wel redelijk over praten. Maar arme, verloren zondaren, die kunnen er nou helemaal niets van begrijpen. En die gaan er steeds minder van begrijpen in het leven van genade. *Jegens ons, aan ons, Gods liefde geopenbaard*. Wij, die tegen God in opstand zijn gekomen. Wij, die van nature geen liefde hebben tot God. Wij, die bij God vandaan zijn gelopen. Wij, die een voornemen hebben om nooit meer terug te keren. Wij, die alleen maar kunnen tegenwerken. Wij, die besmet en onrein zijn door zonde en schuld en daarom straf verdiend hebben. Wij, *jegens ons Gods liefde geopenbaard*.

Misschien heeft u een Bijbel met kanttekeningen voor u. Dan moet u maar eens kijken wat er staat bij kanttekening nummer 36. Deze legt de vinger bij de uitleg of vertaling van de woorden in onze vertaling: *jegens ons*. Kinderen, dat betekent in onze richting, aan ons. De kanttekeningen wijzen ons op twee manieren om dit te mogen vertalen vanuit het Grieks, de grondtaal van de Bijbel. Namelijk dat je mag vertalen: *aan ons* of *onder ons geopenbaard, de liefde van God*. Maar, en dat is ook heel belangrijk, de tweede mogelijkheid is dat je mag vertalen: *in ons geopenbaard*. Dat is een stapje verder, dat begrijpen we allemaal wel.

Allereerst zeggen de kanttekeningen: *aan ons geopenbaard*. Gods liefde wordt aan ons geopenbaard. In de Heere Jezus Christus, gelegd in de kribbe van Bethlehem, wordt Hij tastbaar en zichtbaar geopenbaard in de wereld. Zo is Hij ook aan ons voorgesteld in de prediking. Je zou kunnen zeggen: voorwerpelijk. Je hebt die twee woorden, het zijn kerkelijke woorden, ik weet het wel, maar we moeten ze blijven gebruiken: voorwerpelijk en onderwerpelijk. Voorwerpelijk betekent dat je het kunt zien en begrijpen met je verstand. Maar onderwerpelijk betekent dat het ingang krijgt in je hart. Dat heb je toch ook als je op school zit. Dan kun je op een gegeven moment de theorie kennen. Je bent misschien bezig met een opleiding om arts te worden. Nou, dan heb je de theorie gehad, maar dan ga je coschappen lopen, dan ga je in het ziekenhuis werken en de praktijk in. Dan wordt het onderwerpelijk gemaakt.

Zo is het ook hier: *Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard*. Het wordt voorwerpelijk voorgesteld. De komst van Christus in het vlees, in Bethlehem, in de duisternis van de wereld. Wat een machtig wonder dat we die boodschap mogen horen. Dan zijn we geweldig bevoorrecht ten opzichte van al die anderen die met Kerst zich bezighouden met alles behalve het Kind in de kribbe. Tot zover kunnen wij allemaal nog meepraten en zeggen: ja, ja, ja, *jegens ons is de liefde Gods geopenbaard*. Voorwerpelijk. Ja, dat klopt. Ja, daar ben ik ook onderwerp van geweest de afgelopen dagen. Vanmorgen komt het wel heel dichtbij. *Jegens ons* is de Zoon van God nu ook *in mij geopenbaard*. Dat Gods eeuwige liefde door de Heilige Geest in mijn hart gekomen is. Dat geldt alleen Gods kinderen die door het geloof het Kind zien in de kribbe. Die door het geloof zien dat Hij gewikkeld is in doeken der schande. Die door het geloof mogen zien en opmerken dat Hij in een voerbak voor beesten ligt. Die door het geloof zich verwonderen mogen dat niet de farizeeën en de schriftgeleerden uitgenodigd worden om als eerste de boodschap van de komst van Christus te mogen horen, maar herders.

Het is het werk van de Heilige Geest. De Heilige Geest opent mijn ogen. Waarvoor? Wel, zegt de tekst… Dat is een woord dat wij ook dikwijls verschillend interpreteren. Maar er staat: *Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld*. Dat op zich al was zo'n diepe vernedering in die God-vijandige wereld. Jongens en meisjes, heb je weleens in een doorn gestapt of een brandnetel aangeraakt? Dat is naar, dat is vervelend.

Dat doe je geen tweede keer. Wel, eerbiedig gesproken, toen de Zoon van God uit de smetteloze heiligheid van de hemel afdaalde in deze wereld, was het alsof Hij bij iedere stap in deze wereld op doorns en distels stapte vanwege de zonde en de God-vijandige omgeving waarin Hij kwam.

Welnu, wanneer de Heilige Geest dat wonder van de bron van Gods liefde voor mij gaat openen, mijn ogen gaat openen, dan heb ik ook leren zien dat mijn hart zo'n wereld is. Een God-vijandig hart heb ik. Welk een anti-goddelijke kracht in mijn leven is en om mij heen is. Wat is het nodig dat de Heilige Geest ons daarvoor de ogen opent, opdat we leren knielen, werkelijk leren knielen voor deze Koning in de kribbe. Dan ga je werkelijk stamelen hier bij die kribbe: wonderlijk. Als je zo klein mag worden omdat je geen rechten hebt, omdat je het verzondigd hebt, omdat je het verpest hebt, jonge mensen, kijk toch op naar dat Kind. *Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard*. Wat gebeurt er dan? Dan klimt er verwondering. Dan klimt er blijdschap, grote blijdschap in aanbidding om Gods eeuwige liefde, om Zijn reddende genade jegens mij. De bron waaruit dat Geschenk van Gods eeuwige liefde voortkwam.

2. De Inhoud van het Geschenk

We letten ook ten tweede op de inhoud van dat Geschenk, die Gave. Dat zegt onze tekst verder: *Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld*. Dat God Zijn Zoon, Zijn eniggeboren Zoon – dat is ons nu wel duidelijk geworden – gezonden heeft, is een daad van Zijn liefde. Liefde tot de wereld, tot de verloren wereld, tot de wereld die Hij recht geschapen heeft.

Let eens goed op hoe het daar staat in onze vertaling. Er staat: *heeft gezonden*. Dat betekent dat het voltooid is. Dat klopt ook, zeg je, want hier in 1 Johannes 4 is Johannes al een oude man geworden. Hij kijkt terug op de geboorte van de Heere Jezus en dan mag hij het zeggen: God *heeft* Zijn Zoon gezonden in deze wereld. Het is voltooid, het is klaar. Ja, dat is waar. Maar er zit nog een betekenis in deze voltooide tijd: *heeft gezonden*. Deze betekenis zit erin, namelijk dat het een duurzame, een langdurige werking heeft. Het is niet zomaar één keer geweest en dan over. Nee, het is gekomen met een duurzame, lange uitwerking. Welke uitwerking? Wel, onze tekst zegt: *opdat wij zouden leven door Hem*.

Nog een detail, dat zien we zo niet in de tekst. Daar staat in onze tekst: *gezonden heeft*, dat God Zijn eigen, Zijn eniggeboren Zoon *gezonden heeft*. Misschien zijn er wel die een beetje Grieks kunnen lezen of een Griekse Bijbel in de bank hebben. Er staat niet *stellen*, zenden, maar daar staat *apostellein*. En dat betekent niet zenden, maar wegzenden. *Apostellein*. Hé, ja, dat klinkt net als apostel. Ja, precies, dat is waar. Nou, daar zie je dat ook in. De discipelen, als de Heere Jezus is opgevaren naar de hemel, dan verandert hun naam. Jonge mensen, dan zijn het niet meer discipelen, maar dan zijn het apostelen. Het zijn natuurlijk dezelfde mensen, maar daarin klinkt de opdracht door. Ze moeten uitgezonden worden, weggezonden worden. Waar naartoe? De wereld in, om het evangelie te verkondigen.

Nou, hier staat het in onze tekst: *Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon weggezonden heeft*. Dat is wat, gemeente. De Zoon is weggestuurd. Gods liefde heeft Hem uit de hemel de wereld ingeduwd, als het ware. Het werd gebeden in de consistorie: uitgeduwd, uitgestoten, uit de hemel in de wereld. Uit die heerlijkheid der heerlijkheden, uit de nabijheid van de hemel met al die miljoenen engelen. Weggezonden. Ben jij ook weleens weggestuurd? Dat is vervelend, hè? Ga jij maar weg. Hier is Gods Zoon weggestuurd om mens te worden. Wat een vernedering. Om mens te worden, de mens die vijandig staat tegenover God. God moest mens worden. Hij heeft Zich beschikbaar gesteld en heeft gezegd: Ja, Vader, zend Mij maar. Zend Mij maar weg. Zend Mij maar naar die God-vijandige wereld toe.

God heeft Zijn Zoon weggezonden. God heeft Zijn Zoon overgegeven aan de wereld. Aan die wereld voor wie iedere stap voor de Zoon van God was als – ja, kinderen – op doorns en distels wandelen, figuurlijk gesproken. Overgegeven in de handen van mensen, zodat mensen zich konden botvieren op de Zoon van God in hun boosheid. God heeft Hem niet gespaard. God heeft Hem overgegeven aan de duisternis, om Hem te smaden, om Hem uit te werpen, op de smadelijkste en schandelijkste manier te laten doden aan een vloekhout. God gaf Hem over. Hij spaarde Hem niet. Daarin openbaart, bekendmaakt, God Zijn liefde.

Dat woordje *wegzenden*, dat woordje *zenden*, dat komen we verschillende keren tegen in het gedeelte dat we samen gelezen hebben. Je komt het niet alleen in onze tekst tegen, maar je komt het ook in vers 10 tegen: *Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons liefgehad heeft, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden.* Je komt het ook in vers 14 tegen: *En wij hebben het aanschouwd en getuigen, dat de Vader Zijn Zoon gezonden heeft tot een Zaligmaker der wereld.* Als het hier in dit gedeelte zo vaak voorkomt, drie keer, dan is het dus belangrijk. God bewijst Zijn liefde met de daad en heeft er alles voor over gehad. Een grotere uiting van Gods liefde kon Hij niet geven. En daarom staat het in de tekst: *Zijn eniggeboren Zoon*. Hij had er maar één. En die ene, die unieke, die niet te vervangen Ene, die heeft Hij gegeven. Zijn troetelkind, Die met Hem in de hemel was, heeft God van Zich weggezonden, losgescheurd.

Jonge mensen, kinderen, een vriend kan zijn leven inzetten voor een andere vriend, toch? Dat zou je misschien ook wel doen. Misschien heb je wel iemand in je kennissenkring die een orgaan, een nier, heeft afgestaan aan een ander, zodat die ander verder kon leven. Dat doe je als je iemand liefhebt. Maar wat gebeurt hier, gemeente? *Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard.* Dat God Zijn liefde schenkt, niet aan mensen die Hem liefhebben. Hij is niet gekomen om te zoeken rechtvaardigen, maar zondaren, een vijandige mens. Die Zoon is geschonken aan een totaal vijandige wereld. En daarin zegt de apostel in de Romeinenbrief: *Daarin bevestigt God Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaren waren*.

Dat is een wonder, gemeente. Worden we er nou klein onder? Werkt de Heilige Geest nou voor het eerst of bij vernieuwing diepe verootmoediging in mijn leven? Ondanks dat ik een vijand ben en de hand der genade ook zo dikwijls blijf afwijzen, ondanks dat ik een zondaar ben, ondanks dat ik een schuldenaar ben, toch, toch openbaart en bevestigt God Zijn liefde jegens ons. Lager kon God niet bukken naar deze verloren wereld. *Alzo lief heeft God de wereld gehad*. Zo lief heeft God de verloren mensheid gehad. En jij, zo'n schuldig mens, zo'n verloren mens, zo'n mens die geen vergeving heeft, zo'n mens die geen vrede heeft. O, lieve medereiziger naar de eeuwigheid, zie toch op de liefde van God jegens u geopenbaard in de zending van Gods Zoon.

Sla een blik vanmorgen, voor het eerst of opnieuw, in de kribbe. Kijk daar nou eens. Daar is Jezus, Zaligmaker. De godsdienst in Jeruzalem blijft overeind en zegt: ja, maar dat gaat zomaar niet, hoor. Je moet eerst wat beleven, hoor. Die kijken over de kribbe heen en die gaan niet door de knieën. Die zijn zo tevreden met de schorten van hun eigen gerechtigheid. Die hebben zich nooit naakt ervaren. Die hebben zich nooit als een zondaar voor God ervaren. Die hebben nooit ervaren dood te zijn. Ze hebben nog zoveel gerechtigheid.

Gods liefde wordt geopenbaard. Geliefde, bedenkt toch dat God Zijn liefde niet slechts openbaart om in een kribbe bewonderd te worden. Och, och, wat mooi en wat gezellig en wat lief. Nee, gemeente, de liefde van God wordt geopenbaard met het doel dat wij het eeuwige leven hebben. De liefde van God wordt ons te meer geopenbaard als we door het geloof achter de kribbe de schaduw van het kruis zien opdoemen. Gods eeuwige liefde zendt Zijn Eengeboren Zoon naar mensen die helemaal niet op Hem zitten te wachten, naar mensen die met vrome of met slechte

bedoelingen Hem beledigen door in ongeloof uit te roepen: *Wijkt van mij, aan de kennis van Uw wegen heb ik geen lust*.

God openbaart Zijn liefde opdat Hij onze harde, onze koude harten zou laten smelten onder Zijn liefde, Zijn eenzijdige liefde. Hij verwacht niets van een dode zondaar. Er wordt zo dikwijls wat verwacht van mensen, dat ze een biddend leven kennen, dat ze een zoekend leven kennen, en daaraan zal God Zijn liefde openbaren. Gemeente, God openbaart Zijn liefde aan goddelozen. Zijn Zoon wenst Hij te schenken aan de wereld, verloren in schuld, omdat wij zouden gaan buigen.

Misschien is er wel iemand vanmorgen die zegt: zou God mij er nog wel bij willen hebben? Je merkt in je leven dat het alleen maar slechter wordt en maar niet beter wordt. Zou het voor mij nog wel kunnen vanmorgen? Misschien is het wel iemand die voor de tachtigste keer Kerstfeest heeft beleefd. Tweede Kerstdag 2025, het is weer voorbij en ik ben weer harder geworden en gevoellozer geworden. Mijn geliefde medereiziger naar de eeuwigheid, Gods liefde wordt u vanmorgen nog geopenbaard en Zijn liefde is bedoeld voor u en is beschikbaar voor u. Wat doet Hij vanmorgen? Hij lokt u en Hij nodigt u door Zijn liefde aan u te tonen. Verhard uw hart toch niet, maar laat u leiden. *Hoort, en uw ziel zal leven*.

3. Het Doel van het Geschenk

Dat brengt ons bij onze laatste gedachte: het doel van het Geschenk uit de hemel. We hebben gelet op dat Grote Geschenk uit de hemel, de bron waaruit dat kwam: de eeuwige liefde van God. En daarna het Geschenk zelf: de Eniggeboren Zoon, weggezonden in de wereld. Nu het doel: waarom wordt Gods liefde aan ons geopenbaard vanmorgen? Johannes zegt het: *opdat wij zouden leven*.

Je zegt: wordt het niet eens tijd om het onderwerp van de tekst te gaan bespreken? Want u hebt het wel steeds over *ons* en over *wij*, maar wie is dat dan? Ja, ik heb het toch ook net gezegd over dat *jegens ons*. Dat kan op twee manieren: voorwerpelijk en onderwerpelijk. Voorwerpelijk horen we het allemaal vanmorgen, maar nu is het het werk van de Heilige Geest wat het onderwerpelijk maakt. Nou, dat is het hier ook in de tekst. Als er staat: *wij*, *opdat wij zouden leven door Hem*, dan zegt kanttekening nummer 37: namelijk *die in Hem geloven*, *gelijk uitgedrukt wordt in Johannes 3 vers 16*.

Hier schrijft de apostel Johannes zijn brief aan gelovigen. Niet voorwerpelijke gelovigen, naamchristenen, maar hen die iets gezien hebben in het Kindeke liggende in de kribbe. *Geliefde kinderkens*, zo schrijft hij in deze brief. Het is een brief gericht aan de gelovigen om hen te versterken in de waarheid. Het is een brief aan de gelovigen om hen ook te vermanen, om in een godzalig leven te wandelen. Het wordt als een spiegel voorgehouden: hoe is het in ons leven? Zeker wanneer we iets van genade kennen en we met Johannes vanmorgen het mogen zeggen: *dat wij zouden leven door Hem*.

Het gaat hier niet over het natuurlijke leven, dat hebben we allemaal wel in de gaten. Het gaat hier over het geestelijke leven. Dat is dat leven wat in de wedergeboorte een begin heeft. Wat is de wedergeboorte? Dat is dat ik van geestelijk dood, geestelijk levend wordt gemaakt. Dat is dat moment dat God mij met Zichzelf verbindt en leven geeft, geestelijk leven. *Leven door Hem*. Dat vangt in de tijd aan. Maar in de eeuwige heerlijkheid zal dat leven eeuwig en ongestoord voortgaan. Dat is eeuwig leven wat in de tijd gelegd wordt in een hart van een onrechtvaardige, van een goddeloze.

Ja, dat is wel erg vernederend en ook ontdekkend voor mensen die menen het een en ander meegemaakt te hebben en die geen gemeenschap hebben met Christus, die geen geloofsvereniging met Hem kennen. Ze hebben dit meegemaakt en dat kunnen ze vertellen, maar ze zijn niet met Christus verbonden. Johannes zegt het toch: *opdat wij zouden leven door Hem*. Met alles wat we hebben meegemaakt, buiten de Heere Jezus, is er in mij geen sprankje, geen klein vonkje leven. Er is alleen maar leven mogelijk, zo zegt Johannes, *door Hem*.

Leven door Hem wordt vanuit Gods liefde aan ons geopenbaard, aangeboden, gemeente. Ik ben een dode, ja, ik ook van mezelf. Maar dat is nou het wonder. Wanneer Gods Woord ons gepredikt wordt en de Heilige Geest komt erin mee en gaat dat Woord toepassen, dan wordt het onmogelijk om dat Woord langer te weerstaan. Dan ga je doen wat Simeon deed. Dan ga je dat omhelzen. Wat hij letterlijk mocht doen met het Kindeke, dat doen wij in de geest. Dat leert een zondaar door genade omhelzen.

Gemeente, ontvang Gods liefde voor het eerst of bij vernieuwing vanmorgen. Neem toch, ja, ik bied Hem u niet aan, maar God biedt Hem u aan door middel van een boodschapper, een zondaar. Omhels Hem vanmorgen door het geloof, Die de weg wilde gaan van kribbe en kruis. *Leven door Hem*, dat kan alleen maar op grond van de verzoening door Hem. Dat hebben we toch ook gelezen, zojuist nog een keer in vers 10: *Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons liefgehad heeft, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden*.

Zo zegt Johannes samen met al de andere gelovigen aan wie hij schrijft: *Leven door Hem*, dat is leven door de verzoening aangebracht door Hem. Dat is het eerste doel van Gods liefdegeschenk toen Hij Zijn Zoon in deze wereld zond: opdat er verzoening aangebracht zou worden, opdat er een weg geopend zou worden, dat er een opening zou komen voor verloren zondaren in zichzelf. Door de verzoening wordt het probleem van de zonde opgelost. Dan leert de Heilige Geest mij vandaag onder de bediening van het Woord dat Kerstkind in ontvangst te nemen. Dan is het wat Johannes zegt in hoofdstuk 3 vers 14: *Wij weten, dat wij overgegaan zijn uit den dood in het leven, dewijl wij de broeders liefhebben. Die zijn broeder niet liefheeft, blijft in den dood*.

Overgegaan: buiten Christus is de dood, overgegaan in Christus is het leven. Dat machtige werk Gods door Woord en Geest gewerkt onder de bediening van het Woord. *Leven door Hem*, door de verzoening door Hem, maar ook *leven door Hem*. Volk van God, wanneer u belijden mag om te leven door Hem, dan leeft u vanuit de verzoening, dat machtige wonder, ja, maar ook leven tot Zijn eer. Leven, een leven wat geheiligd wordt, wat meer en meer gaat lijken op Hem met Wie u door het geloof verbonden bent. Dan wordt je leven vernieuwd, je leven geheiligd. Dat zegt Johannes in vers 7: *Geliefden, laat ons elkander liefhebben; want de liefde is uit God; en een iegelijk, die liefheeft, is uit God geboren, en kent God*.

Dat zijn de vruchten, de vruchten dat ik God ga liefhebben, en de naaste als mezelf. *Leven door Hem*, dat is leven door de verzoening, dat is leven in navolging van Christus, om geheiligd te worden, vernieuwd te worden. Maar het betekent ook, in het slot van vers 17 lezen we het: *dat, gelijk Hij is, ook wij zijn in deze wereld*. Christus heeft in liefde gewandeld, en dat wij gelijkvormig zouden worden aan Hem. Gods liefde jegens ons is geopenbaard. *Leven door Hem*, leven uit Hem. Ken ik dat leven? Dan leeft en dan stroomt dat leven van God door mijn leven heen. Dan leef ik door Zijn leven. Dan is Zijn Woord mijn licht. Dan is Zijn kracht mijn zwakheid. Dan is Zijn wijsheid bedoeld voor mijn dwaasheid. Dan is Zijn genade mij genoeg. *Leven door Hem*.

Gemeente, dat betekent ook tenslotte leven voor Hem. Dat betekent Hem aanbidden. Dat betekent mijn leven als een levend dankoffer opofferen in Zijn dienst en dat betekent ook een levende strijd tegen de zonden, de duivel en de wereld. *Leven door Hem*, in verbondenheid aan

Hem. Gemeente, Gods liefde jegens ons geopenbaard, opnieuw geopenbaard. Leven wij door Hem, Die van het liefdeshart van de Vader is losgescheurd?

Amen.